خبر

آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی:

رشته «آینده‌پژوهشی» در دانشگاه‌ها راه‌اندازی شود

۸ سال تلاش کردند دانشگاه آزاد را نابود کنند اما نتوانستند

شهروند| رئیس هیأت‌امنای دانشگاه آزاد پیشنهاد کرد رشته آینده‌پژوهشی در دانشگاه‌ها به‌خصوص دانشگاه آزاد راه‌اندازی شود.

آیت‌الله اکبر هاشمی‌رفسنجانی گفت: آینده‌پژوهی، آینده‌نگری و براساس آینده‌نگری عمل کردن از وظایف دانشگاه‌هااست. ما در شرایطی هستیم که باید آینده را ببینیم و طراحی کنیم و این کار ابتکار امروز دنیا نیست بلکه انبیاء نیز سفارش کردند که باید فرزندان خود را برای آینده تربیت کنید و باید کاری بکنید که بتوانیم بدانیم در آینده چه خبر است. او افزود: این وظیفه دانشگاه‌هااست که باید آینده را نشان بدهند و بدانیم که برای آینده چه باید بکنیم و باید مسائلی را که در آینده رخ می‌دهد، پیش‌بینی کنیم. مثلا معلوم نیست که جنگ‌های آینده با توپ و تانک باشد ممکن است جنگ‌های آینده به‌وسیله بیماری‌های ویروسی باشد.

رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام دیروز در شصت‌ونهمین اجلاس سراسری روسای دانشگاه‌های آزاد اسلامی، افزود: دانشگاه آزاد اسلامی یکی از سرمایه‌های عظیم دنیای اسلام است که در اختیار امت اسلامی قرار دارد.

او تصریح کرد: با توجه به سرعت پیشرفت علم و تکنولوژی، نیاز مبرم به آینده‌نگری و آینده نگرانه عمل کردن داریم. اگر خداوند کمک کند و حسودان و کم‌خردان مانع کار نشوند؛ می‌توانیم امیدوار به کمبودنواقص باشیم.

هاشمی‌رفسنجانی همچنین به برخی کسانی که خواستند دانشگاه آزاد را نابود کنند اشاره کرد و گفت: ۸ سال تلاش شد تا این دانشگاه را نابود کنند و رقیبی با کیفیت پایین‌تر برای آن درست کردند، اما امروز شاهدیم که طبق آمار بیشترین تعادل در واحدهای دانشگاه آزاد وجود دارد و همان‌طور است که پیش‌بینی می‌شد. او به موضوع وام‌دهی به دانشجویان دانشگاه آزاد نیز اشاره کرد و گفت: شرایط ایجادشده اخیر برای پرداخت وام به دانشجویان، کمک زیادی به آنان می‌کند. هاشمی‌رفسنجانی با بیان این که موج سرعت تکنولوژی روزافزون در حال گسترش است گفت: نحوه اطلاع‌رسانی در گذشته و اکنون و سرعتی که در حد نور، اطلاعات را به این سو و آن سو می‌برد، نشان می‌دهد چیزهایی در حال اتفاق است که هیچ مرزی در آینده نمی‌ماند و همه دنیا به دهکده‌ای کوچک تبدیل می‌شود.

رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام به وجود دهکده جهانی و جهانی‌شدن تأکید کرد و گفت: در حال حاضر در بسیاری از سازمان‌های بین‌المللی در موارد اجتماعی همچون غذا، محیط‌زیست و غیره تصمیم‌گیری می‌شود و این نشان می‌دهد بخشی از اختیارات حکومت‌ها گرفته شده و به مردم داده می‌شود و تمام اینها اذعان بر این دارد که دنیا به حکومت واحد جهانی تبدیل می‌شود.

هاشمی‌رفسنجانی در ادامه به وجود سه گروه در زندگی اشاره کرد و گفت: بر پایه تفاسیری از قرآن یک گروه کسانی هستند که در گذشته زندگی می‌کنند و به هیچ عنوان دوست ندارند با تکنولوژی و زندگی جدید سازگاری پیدا کنند که سلفی‌ها، تکفیری‌ها، القاعده، داعش و بوکوحرام از آن قشر هستند؛ مثلا بوکوحرام می‌گوید که هر چیز تکنولوژی جدید و غرب حرام است. او ادامه داد: القاعده و داعش نمونه زندگی در گذشته هستند اما امروز روز تحول است و ما مدعی حکومت واحد جهانی هستیم که علایم ظهور هم بر تکنولوژی و علم تأکید دارد.

رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام دومین گروه را میانه‌روها دانست و گفت: بنابر قرآن میانه‌روها هم بر سنت و هم بر آینده عمل می‌کنند و این تفسیر برداشتی از همان معتدل‌های ما است؛ گروه دیگر هم‌السابقون هستند که به تعبیر بنده که در مسابقه برای آینده تلاش می‌کنند. هاشمی‌رفسنجانی بر آینده‌پژوهی در دانشگاه آزاد و دانشگاه‌ها تأکید کرد و گفت: باید چنین نیروهایی را تربیت کنیم و از مدرسانی که در این جهت آموزش دیده‌اند استفاده کنیم. او از مدیران دانشگاه آزاد خواست تا به تربیت نیروهای مدیر اهتمام کنند و گفت: باید همانند ارتش که در این خصوص توجه داشته به این موضوع دقت ویژه‌ای کنیم و مدیران زیادی را برای کشور و نظام تربیت نماییم.

رئیس هیأت‌امنای دانشگاه آزاد گفت: امروز به دانشگاه آزاد پیشنهاد شده که در مسأله گداخت هسته‌ای و جوش هسته‌ای وارد شود یا با پرداخت مبلغ کمی عضو انجمن‌های علمی جوش و گداخت هسته‌ای در خارج از کشور شود.

جانشین معاون هماهنگ کننده ناجا خبر داد:

خداحافظی با «بنز»های پلیس

باشگاه خبرنگاران | جانشین معاون هماهنگ کننده ناجا گفت: بنزهای پلیس به‌زودی از رده خارج می‌شوند. سردار محمد جوادزاده کمند گفت: برای جایگزینی بنزهای پلیس، خودروهای خاصی در حال آزمایش قرار دارند که پس از پایان بررسی‌های تخصصی و فنی، بهترین گزینه انتخاب می‌شود. سردارزاده کمند گفت: پرونده خاوری که هنوز مستمرا در حال پیگیری بوده، جزو خاص‌ترین پرونده‌های پلیس اینترپل است. او ادامه داد: امسال توفیقات خوبی در بهسازی خودرو و سایر تجهیزات به‌ویژه در حوزه فناوری داشتیم. در حال حاضر اولویت ناجا در موضوع ارتقای تجهیزات، فناوری اطلاعات و سیستم‌هایی است که بتوان با نصب و راه‌اندازی آن، امنیت را بهتر کنترل و با دقت بیشتری ماموریت‌ها را انجام دهیم.

در نشست «اسیدپاشی؛ واکنش‌ها و راهکارها» صورت گرفت

کالبدشکافی اسیدپاشی

وجود ۲۰۰ پرونده اسیدپاشی در دستگاه قضایی ایران

افزایش ۱۷۰درصدی اسیدپاشی در دو سال اخیر

عکس: نسیم اعتمادی / شهروند

الناز محمدی| حالا پنج ماه از آن روزها می‌گذرد؛ از روزهای پرالتهابی که خبر از اسیدپاشی‌های زنجیره‌ای از اصفهان، قلب فرهنگ ایران می‌آمد و همه را در بهت فرو برده بود. حالا پنج ماه از مهر امسال که این اسیدپاشی‌ها در این اصفهان اتفاق افتاد می‌گذرد و هنوز مشخص نشده اسیدپاشان چه کسانی بودند. جامعه‌شناسان و جرم‌شناسان اما در این چندماه بیکار ننشستند؛ برای همین هم بود که برای نخستین‌بار بعد از اسیدپاشی‌های اصفهان، نشستی را با همکاری موسسه رحمان و در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران تشکیل دادند تا ابعاد مختلف این اتفاقات را بررسی کنند. سپیده امیدواری روانپزشک، سعید معیدفر و محمود شهابی جامعه‌شناس و محمد فرجی‌ها، جرم‌شناس شرکت‌کنندگان در این نشست بودند.

سپیده امیدواری روانپزشک، استاد دانشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی و عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کنسر دانشگاه علوم پزشکی یکی از سخنرانان این نشست بود. او در سخنرانی‌اش که تحت عنوان «اسیدپاشی؛ ماهیت، پیامدها و راهکارها» ارایه شد، به ابعاد مختلف اسیدپاشی و اثرات آن بر قربانیان اسیدپاشی پرداخت. او ابتدا گفت که اسیدپاشی زیرمجموعه ارتکاب جنایت طبقه‌بندی می‌شود و ما نیازمند ایجاد دادگاه‌های مخصوص اسیدپاشی هستیم: «اسیدپاشی یک اقدام عامدانه است و معمولا لحظه‌ای و ناشی از عصبانیت نیست چرا که فرد باید اسید را تهیه کند، نقشه بکشد و کمین کند. اسیدپاشی زیرمجموعه خشونتی است که به قصد بدشکل و ناقص کردن و گاهی کشتن اتفاق می‌افتد.» او گفت در جهان بعضی متفکران اسیدپاشی را بخشی از تروریسم جنسیتی می‌دانند: «اسیدپاشی هم برای مردان و هم برای زنان اتفاق می‌افتد اما عموما در سطح جهان، زنان قربانیان اسیدپاشی‌اند. اسیدپاشی عوامل زمینه ساز زیادی دارد؛ عواملی مانند این که اسید، سلاحی ارزان و در دسترس است. از طرف دیگر اگر مرتکبان و آمران اسیدپاشی تنبیه نشوند، دیگر افراد فکر خواهند کرد که آنها هم می‌توانند دست به این کار بزنند. مایملک دانستن زنان برای مردان عامل دیگری است که باعث می‌شود خشونت درباره زنان جایز تلقی شود.»

او ادامه داد: «همیشه بعد از اسیدپاشی‌ها سوالی که به ذهن می‌رسد این است که آیا کسی که اسیدپاشی کرده، یک بیمار روانی است؟ پاسخ این است که نه، این‌طور نیست. بیشتر مبتلایان به بیماری‌های روانی، خشن نیستند. نکته مهم این است که حتی اگر فردی مبتلا به بیماری روانی باشد و چه اسیدپاشی انجام دهد چه هر جرم دیگری، صرف این که او بیمار است، دلیل نمی‌شود که او بخواهد مبرا باشد از پیگیری قضایی برای جرمی که انجام داده است.»

این روانپزشک ادامه داد: «اسیدپاشی در بعضی جوامع مانند بنگلادش، افغانستان، پاکستان، نپال، کامبوج، اوگاندا و... بیشتر است. یکی از دلایلی که پژوهشگران این روزها این موضوع را پیگیری می‌کنند و نشست‌هایی مانند این نشست را برگزار می‌کنند این است که ما دلمان نمی‌خواهد نام ایران هم در منابع بین‌المللی به‌عنوان یکی از کشورهایی که اسیدپاشی زیاد در آن اتفاق می‌افتد، ثبت شود.» او در ادامه گفت تعداد کسانی که به‌عنوان قربانیان اسیدپاشی شناخته می‌شوند، نوک کوه یخی‌اند که از آب بیرون زده و تعداد آنها بیش از اینهاست: «ما هیچ سیستم ثبتی برای این قربانیان نداریم. ما فقط با آن قربانیان اسیدپاشی آشنایی داریم که مطبوعات نام آنها را برده‌اند و... یعنی مواردی که خودشان سراغ پلیس می‌روند اما موضوع اینجاست که دستگاه قضایی، هیچ سیستم ثبتی درباره قربانیان اسیدپاشی ندارد. از طرف دیگر یک تحقیق جهانی نشان می‌دهد که ۸۰درصد قربانیان اسیدپاشی، زن هستند و ۴۰درصد آنها زیر ۱۸ سال دارند. گاهی اوقات حتی کودکان توسط والدین‌شان اسیدپاشی می‌شوند.»

او ادامه داد: «اسیدپاشی نه‌تنها روی خود قربانی که روی افراد دیگر مانند اعضای خانواده او هم تأثیر می‌گذارد و روابط را خراب می‌کند؛ مثلا افراد در میان خود دنبال مقصر می‌گردند، به هم می‌گویند تو اگر اجازه نمی‌دادی این‌طور لباس بپوشد یا اگر به فلان خواستگار جواب مثبت می‌دادید، این اتفاق نمی‌افتاد. از طرف دیگر وقتی اسیدپاشی در جامعه‌ای اتفاق می‌افتد، حاکمیت آن جامعه زیر سوال می‌رود، یعنی این سوال پیش می‌آید که این چه حاکمیتی است که وقتی کسی در خیابان راه می‌رود در یک روز عادی و در شرایط صلح، چنین اتفاقی برایش می‌افتد.» امیدواری درباره تاثیرات اسیدپاشی بر قربانیان اسیدپاشی هم گفت: «آسیب‌های روانی، درد مشقت‌بار، نابینایی چشم‌ها، ناشنوایی، تغییر شکل لب‌ها، بینی، چسبیده شدن چونه به گردن و قفسه سینه، باز ماندن دهان، اشکال در تغذیه، زخم‌های ایجادشده در محل آسیب که بارها عفونت می‌کند و... از آسیب‌های جسمی وارد شده به قربانیان اسیدپاشی است. گریه کردن روزمره، ترس از این که دوباره این اتفاق بیفتد، ترس از دیدن خود در آینه، ترس از رها شدن از سوی خانواده، اشکال در تمرکز، ناامیدی، احساس درماندگی، افکار و اقدام به خودکشی، انواع اختلالات افسردگی و... از آسیب‌های روانی به قربانیان اسیدپاشی است. گاهی اوقات به جای این که آنها قربانی محسوب شوند، متهم می‌شوند؛ این که گفته می‌شود اگر او فلان کار را نکرده بود، این اتفاق برایش نمی‌افتاد؛ بنابراین هرچه نظام حمایتی از این افراد سریع‌تر و بهتر باشد، آنها به زندگی عادی برخواهند گشت. از سوی دیگر تنها چیزی که به آنها کمک می‌کند این است که عدالت اجرا شود؛ این تنها چیزی است که می‌تواند قربانیان اسیدپاشی را کمی به زندگی عادی برگرداند.»

- دادگاه‌های مخصوص اسیدپاشی باید تشکیل شود
- نیازمند تشدید مجازات اسیدپاشان نیستیم
- ۸۰درصد قربانیان اسیدپاشی زن و ۴۰درصد آنها زیر ۱۸سال هستند
- ایجاد حساسیت اجتماعی؛ تنها راه مقابله با اسیدپاشی در ایران
- ایران نیازمند تصویب قانون حمایت از بزه‌دیدگان اسیدپاشی است

به گفته او هزینه‌های درمان قربانیان اسیدپاشی بسیار کمرشکن است: «خانواده‌های این افراد دچار مشکلات زیادی برای درمان آنها می‌شوند. درمان‌های جسمی و روانپزشکی بسیار هزینه‌بر است. این که آیا ما سیستم درمانی کافی و افراد متخصص برای این افراد داریم یا نه مهم است. از طرف دیگر ممکن است گاهی اوقات قربانیان اسیدپاشی به این نتیجه برسند که من خودم باید به دست خودم عدالت را اجرا کنم و این باعث تکرار اسیدپاشی در جامعه می‌شود.» این روانپزشک ادامه داد: «اگر قرار باشد اسیدپاشان غرامتی را برای اسیدپاشی پرداخت کنند، باید ببینیم که اصلا ساز و کاری برای گرفتن غرامت از این افراد وجود دارد یا نه. غرامت برای هزینه‌های درمان، جراحی و... همه مهم است که باید فکری برای آن کرد. غرامت برای ایجاد رعب و وحشت در جامعه و رنج‌هایی که خانواده‌های آنها می‌کشند، مهم است.» او گفت که باید در این‌باره به مردم آموزش داده شود: «مردم باید بدانند که این یک کار جنایتکارانه است و قانون آنها را رها نخواهد کرد. باید صدای قربانیان شنیده شود. مقامات حکومتی، پلیس و مقامات قضایی باید علنا و به صورت شدید، اسیدپاشی را محکوم کنند. از طرف دیگر ما نیازمند ایجاد کمپین‌های بین‌المللی در این‌باره هستیم.»

سعید معیدفر، جامعه‌شناس و عضو هیأت علمی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران یکی دیگر از سخنرانان این نشست بود. او گفت که گاهی اوقات از تشدید مجازات برای اسیدپاشان صحبت می‌شود در حالی که باید به ابعاد این مسأله توجه کرد: «ما باید قطعا اسیدپاشی و چنین جرایمی علیه زنان را محصول جامعه و ساختارهایی بدانیم که حتی خود اسیدپاش را تبدیل به قربانی می‌کند. از نظر من عاملان اسیدپاشی هم خودشان قربانی‌اند و بنابراین تشدید مجازات علیه اسیدپاشان نشان می‌دهد که روند و علل اسیدپاشی را درست نشناخته‌ایم و بنابراین قانونگذار باید تکلیف خودش را بداند که چطور با ریشه‌های این موضوع برخورد کند. باید بررسی کنیم که چه کسانی اسیدپاش می‌شوند. کسی که دارای تربیت درست اجتماعی باشد و مبانی فرهنگی و اعتقادی صحیحی در جامعه او وجود داشته باشد، جرأت انجام چنین کاری را ندارد.» او ادامه داد: «جرایم علیه زنان بیشتر در مناطقی اتفاق می‌افتد که دچار فقر فرهنگی و اجتماعی‌اند و این جرم بیشتر در مناطقی است که نوع تلقی نسبت به زنان در پوشش سنت‌های نادرست است.» این جامعه‌شناس در ادامه به سوابق اسیدپاشی در ایران پرداخت: «تاریخ نشان می‌دهد که این اتفاق در اولین دهه قرن حاضر در ایران اتفاق افتاده است یعنی در سال ۱۳۰۰. تا قبل از این تاریخ اسیدپاشی در ایران گزارش نشده و هرچه از آن جلوتر آمدیم میزان اسیدپاشی افزایش پیدا کرده است. تعداد اسیدپاشی در ایران از زمانی افزایش یافت که سطح آگاهی بالاتر رفت و زنان حضور بیشتری در جامعه پیدا کردند و نقش زنان با نقش‌های اجتماعی و انتظارات پیشین تناقض پیدا کرد.»

این جامعه‌شناس با طرح این سوال که چرا یک‌باره اسیدپاشی تبدیل به یک مسأله اجتماعی می‌شود، گفت: «در مهرماه سال جاری چندین مورد اسیدپاشی اتفاق افتاد که مسأله روز جامعه شد. اگر جامعه ما کمی عقب‌مانده و سنتی بود، این اتفاق مسأله روز نمی‌شد، اما اتفاقی که در مهرماه افتاد به این دلیل بود که عده‌ای در این تصور بودند که این زنان باید مجدداً به نقش‌های سنتی خودشان برگردند، اما جامعه این مسأله را نپذیرفت و در مقابل آن مقاومت کرد. ۳-۲ سال است که این بحث را که زنان به نقش‌های پیشین برگردند با تفکیک جنسیتی در دانشگاه‌ها و... در جامعه کلید زده‌اند. علاوه بر تفکیک جنسیتی مسائل دیگری با عنوان خانواده مطرح شد. به این ترتیب که طلاق در حال افزایش است و سن ازدواج بالا رفته و میزان موالید کاهش پیدا کرده است و به همین دلیل ما باید مجدداً به نقش‌های گذشته برگردیم.» استاد دانشگاه تهران ادامه داد: «در اسیدپاشی اول، خود اسیدپاش را هم قربانی می‌بینم. قطعاً او مجرم است و باید مجازات شود، اما اگر همه نقطه اتکای خود را بر او قرار دهیم، مشکل حل نمی‌شود. باید مجموعه مناطقی که این جرم در آن جا اتفاق می‌افتد را بررسی کنیم و در آن جا باید اقدامات فرهنگی و تربیتی بیشتر شود تا این مسأله ریشه‌کن گردد. گاهی پدر یا برادر یک دختر روی او اسید می‌پاشند و این نشان می‌دهد سنت‌های بسیار زشتی در آن منطقه وجود دارد که آن پدر یا برادر را معطوف می‌کند که این کار را انجام دهند.» معیدفر در ادامه گفت راه‌حل اسیدپاشی‌های سازمان‌یافته واکنش شدید اجتماعی است: «اما در مورد نوع دومی که باعث شد اسیدپاشی مسأله اجتماعی شود، معتقدم یک جرم سازمان‌یافته اتفاق افتاده که هنوز مجرمان آن شناسایی نشده‌اند. در این جا راه‌حل، واکنش اجتماعی شدید است. در این نوع از اسیدپاشی، بلافاصله مردم حساسیت نشان دادند و کار به جایی رسید که گفتند اگر کسی ادامه دهد، جرمش از اسیدپاش بیشتر است. مسأله اجتماعی چیزی است که عزم عمومی در جامعه را برانگیزد تا جلوی وقوع آن گرفته شود، اما جلوی چنین حساسیتی گرفته می‌شود. اگر این واکنش از سوی مردم نبود، اتفاق اسیدپاشی در مناطق دیگر هم صورت می‌گرفت. اگر باز هم حساسیت از خودمان نشان ندهیم، ممکن است دوباره این قضیه اتفاق بیفتد.»

این جامعه‌شناس گفت که در ایران باید کمپین‌های حمایت از قربانیان اسیدپاشی افزایش پیدا کنند: «به جای این که بر مقصر متمرکز شویم روی قربانیان تمرکز کنیم و حمایت‌های لازم را از آنها به عمل آوریم. اگر قربانی را تبرئه کنیم و کمپین برای کاهش درد و رنج آنها تشکیل دهیم، نشان می‌دهد که جامعه ما قربانی را مقصر نمی‌داند، بلکه دنبال تغییر رویکردهای اساسی است.»

محمود شهابی، جامعه‌شناس و عضو هیأت‌علمی دانشگاه علامه طباطبایی، دیگر سخنران این نشست بود. او گفت که نباید جامعه به لحاظ نشانه‌شناختی دوقطبی شود: «متوجه شدیم زنانی که پوشش کامل دارند، نگرانی زیادی دارند که در فضای عمومی و در برخی از مراکز خرید مدرن مورد تمسخر واقع شوند، نگرانی دیگر آنها دشنام‌ها و ناسزاها و نگاه‌های چپ‌چپ افراد است. آن طرف طیف هم نگرانی‌هایی داشتند؛ مثلاً این که چگونه از سوی نیروهای مختلف در جامعه از بقال و فروشنده گرفته تا راننده و سایر افراد، در این زمینه دشنام شنیدند و تحقیر شدند.»

استاد دانشگاه علامه طباطبایی ادامه داد: «ما باید به اتفاقات اخیر از منظر زنان و شهر نگاه کنیم. در سال‌های بعد از انقلاب نسبت به حضور زن در فضای عمومی مسائلی داشتیم که برخی از آنها به صورت زیگزاگی حل شده یا کنار گذاشته شده، اما گاهی مجدداً احیا شده است که زنان چگونه در فضای عمومی باشند؟ در چه اماکنی باشند و در چه اماکنی نباشند؟ در کتاب‌های درسی موضوع جنسیت چگونه مجدداً تنظیم شود؟ فضاهای عمومی قرار بوده و هست که از عناصری که خارج از طبقه‌بندی سیاست‌گذاران باشد، پاکسازی شوند؛ زیرا عده‌ای با طبقه‌بندی ما از بهنجاری یا نابهنجاری سازگار نیستند و قرار است حضور آنها تعدیل و کنترل شود و مورد نظارت قرار گیرد.»

او در ادامه گفت حضور زنان در خیابان‌ها مصداق کارناوالی‌شدن است البته به صورت منفعلانه: «آنها زندگی روزمره خودشان را دنبال می‌کنند و ممکن است اصلاً هم دنبال دهن کجی نباشند، اما این مسأله ممکن است توسط ناظران بیرونی به‌عنوان تخطی‌های کارناوالی تلقی شود و گفته شود اینها با این حضور به لحاظ نشانه‌شناختی یک سری کدهای فرهنگی را زیر سوال می‌برند. از این جاست که نزاع بر سر تصرف فضای عمومی شکل جدی‌تری به خود می‌گیرد و دو طرف ممکن است در یک جامعه قطبی‌شده علیه یکدیگر پیشداوری‌هایی داشته‌باشند.»

شهابی در پایان گفت: «اسیدپاشی شاید یکی از مراحل غیرقابل قبول و ناپسندی باشد که به لحاظ تاریخی تجربه شده است. ما باید ببینیم قبل از این که این اتفاق بیفتد، موضوعی برای بحث کردن نداشتیم؟ راجع به سیاست فضایی نباید صحبت می‌کردیم؟ جامعه باید به سمت تسامح و تساهل و پذیرش تفاوت‌ها برود؛ زیرا در کلانشهرها نمی‌توان بدون مدارا در کنار یکدیگر زندگی کرد. مردم باید به تفاوت‌های یکدیگر در همان حدی که از نظر قانونی در آن جامعه رواج دارد، احترام بگذارند.»

محمد فرجی‌ها، استادیار گروه کیفری و جرم‌شناسی دانشکده حقوق دانشگاه تربیت مدرس یکی دیگر از سخنرانان این نشست بود. او گفت که براساس آمارهای قوه قضاییه، حداقل ۲۰۰ پرونده اسیدپاشی در دستگاه قضایی ایران تشکیل شده که دلایل متفاوتی دارد: «از طرف دیگر یک تحقیق دانشجویی انجام شده و در آن مشخص شده از وقتی دوسال پیش، حکم قصاص برای عامل اسیدپاشی به آمنه بهرامی، یکی از قربانیان اسیدپاشی، صادر شد، اسیدپاشی ۱۷۰ درصد افزایش داشته است. این موضوع را یکی از دانشجویان محقق هم در جلسه‌ای با آقای عزیز محمدی، قاضی پرونده آمنه به او گفت. بنابراین این موضوع نشان می‌دهد که تشدید کیفر معمولا بازدارندگی برای جرم نخواهد داشت بلکه من معتقدم مکانیسم تولید و توزیع اسید باید حتما کنترل شود.» این حقوقدان در ادامه گفت که ایران نیازمند تصویب قانون حمایت از بزه دیدگان اسیدپاشی است: «آخرین قانون در این‌باره مربوط به سال ۳۷ است. اخیرا من با یکی از نمایندگان مجلس صحبت می‌کردم و می‌گفت که مجلس در حال تدوین طرحی برای اسیدپاشی است اما برای تشدید مجازات اسیدپاشان، در حالی که ما نیازمند به چنین قانونی نیستیم، باید ببینیم که رفتار جامعه و نهادهای عدالت کیفری با فرد بزه‌دیده چگونه است. ما تحقیقی روی ۱۵ قربانی اسیدپاشی انجام دادیم و مشخص شد که در دادگاه‌ها و در مراحل دادرسی، برخورد مناسبی با بزه‌دیدگان اسیدپاشی انجام نشده است. از طرف دیگر ما می‌بینیم که در قانون برای بزه‌دیدگان فقیر هیچ ساز و کاری پیش‌بینی نشده و آنها باید حق‌الوکاله‌های زیادی هم بپردازند.»

وزیر بهداشت:

برای پرداخت حقوق ۹۵هزار پرسنل پول نداریم

شهروند| وزیر بهداشت می‌گوید: «برای پرداخت حقوق ۹۵هزار پرسنل وزارت بهداشت پول نداریم.» این تنها گلایه حسن هاشمی نیست. او به کمبود نیرو در نظام سلامت هم اشاره می‌کند، به نیروهایی که از ابتدای امسال، حتی برای یک کدامشان هم نتوانسته مجوز استخدام بگیرد.» از ابتدای دولت، مجوز استخدام یک نفر را هم نداشته‌ایم، بیمارستان‌هایی داریم که تکمیل شده‌اند اما به دلیل نبود نیروی انسانی به بهره‌برداری نرسیده‌اند.» هاشمی شرایط نیروی انسانی در وزارت بهداشت را خوب نمی‌داند: «ما هم‌اکنون از نظر وضع نیروی انسانی مشکلات بسیاری داریم و یکی از چالش‌های ما همین موضوع است. جلسات متعددی با مسئولان برگزار کردیم و شخص رئیس‌جمهوری و معاون اول او دستور دادند که به موقع این چالش را حل‌وفصل کنند.» وزیر بهداشت به فارس می‌گوید: «تعداد نیروی پرستاری که به ازای هر هزار نفر داریم ۱,۲ است، این در حالی است که همین شاخص در منطقه ۲,۷ است و در برخی از کشورها مانند ژاپن به ازای هر هزار نفر ۱۳ نیرو و در اروپا به ازای هر هزار نفر ۸ نیرو است.»

رئیس چهارمین کنگره ایمنی راه‌ها اعلام کرد:

۳۰۰هزار معلول در سال، حاصل تصادفات رانندگی

شهروند| رئیس چهارمین کنگره ایمنی راه‌ها از مجروح شدن ۳۰۰هزار ایرانی در تصادفات سالانه خبر داد و گفت: حدود ۵۰هزار نفر از این افراد در سال دچار معلولیت ذهنی یا جسمی دایمی می‌شوند. علی گرجی رئیس مرکز علوم اعصاب دانشگاه مونستر و رئیس چهارمین کنگره ایمنی راه‌ها، به ضربه‌های وارده به سر انسان اشاره کرد: «یک ضربه خفیف به محل اتصال گردن و جمجمه فرد را به کما می‌فرستد. این ضربه به نقاط دیگر سر ممکن است به مرگ چندهزار سلول مغزی بینجامد و موجب اختلالات متعدد مغزی شود.» به گزارش فارس، گرجی به لزوم استفاده از کلاه ایمنی برای کودکان هنگام دوچرخه‌سواری، بستن کمربند ایمنی در اتومبیل و استفاده از صندلی ویژه کودکان در خودروها تأکید کرد: «اگر این موارد رعایت شود تعداد معلول‌ها و کشته‌های حوادث ما به شدت کاهش می‌یابد.» براساس اعلام رئیس چهارمین کنگره ایمنی راه‌ها، ۹۰درصد علت قطع نخاع در ایران تصادفات است.

روی خط خبر

مدیر کل دفتر آب و خاک سازمان محیط‌زیست:

فرسایش خاک در ایران ۳ برابر میانگین جهانی است

ایرنا| مدیر کل دفتر آب و خاک سازمان حفاظت محیط‌زیست گفت: در حال حاضر میزان فرسایش خاک در ایران حدود ۱۶,۷ تن در هکتار است که این میزان حدود ۳ برابر میانگین جهانی است.

حسن پسندیده افزود: برای پدیده فرسایش در منطقه و جهان رتبه‌بندی وجود ندارد اما میانگین شاخص جهانی فرسایش ۵ تا ۶ تن در هکتار است.

او ادامه داد: کشورهایی که نسبت به بهره‌برداری پایدار از منابع آب و خاک و محیط‌زیست اقدام و از فعالیت‌هایی که منجر به جلوگیری از تخریب و فرسایش خاک می‌شود، ممانعت می‌کنند، خاک پایدار و حاصلخیزتری نیز دارند.

او اظهار کرد: عوامل آبی و بادی، منابع طبیعی فرسایش خاک هستند که توسعه ناپایدار و فعالیت‌های غیراصولی منابع انسانی در سرعت تخریب خاک و فرسایش آن نقش قابل ملاحظه‌ای دارد.

پسندیده گفت: از بین رفتن پوشش گیاهی، چرای بی‌رویه، قطع درختان، کشاورزی ناپایدار، تغییر کاربری اراضی زراعی و باغات و مدیریت ناپایدار منابع خاک از عوامل فرسایش خاک محسوب می‌شوند.

او ادامه داد: اجرای طرح‌های انحرافی منابع آب و تغییر جریان طبیعی آب، خشکاندن تالاب‌ها و عدم توجه به حق‌آبه‌های زیست‌محیطی طبیعت و مواردی مانند تغییرات اقلیمی و خشکسالی نیز بر سرعت فرسایش تأثیر قابل توجهی دارد.

مدیر کل دفتر آب و خاک سازمان حفاظت محیط‌زیست تأکید کرد: مدیریت پایدار منابع خاک، حفاظت جنگل‌ها و مراتع و اجرای طرح‌های جنگلداری و مرتع‌داری، آبخیزداری، آبخوان‌داری و عدم تخریب سرزمین در کاهش روند فرسایش خاک بسیار موثر است.

او گفت: برای تشکیل لایه‌ای نازک از خاک بستگی به موقعیت زمانی، مکانی و اقلیمی بین ۱۰۰ تا ۱۰ هزار سال طول می‌کشد، لذا ضرورت دارد برای منابع ارزشمند خاک و براساس کارکرد و کاربری‌های مختلف سرزمین و طبق ظرفیت و توان اکولوژیک طبیعت از منابع خاک بهره‌برداری شده و از فعالیت‌های ناپایدار جلوگیری کرد.

صدور کارت ملی هوشمند برای تمام ایرانیان تا ۴ سال آینده

شهروند| معاون فناوری اطلاعات و آمار جمعیتی سازمان ثبت‌احوال کشور از صدور کارت ملی هوشمند برای تمام ایرانی‌های واجد شرایط ظرف ۴ سال آینده در صورت تأمین اعتبار خبر داد.

حمید پارسایی، با اشاره به شروع صدور طرح کارت ملی هوشمند در کشور از ۳ سال پیش اظهار کرد: سال گذشته استان قم به‌عنوان پایلوت اجرای این طرح انتخاب شد و از اواخر سال گذشته و نیز سال‌جاری این طرح در تمام استان‌های کشور به اجرا درآمد.

او با اشاره به دریافت یک‌میلیون و ۶۰۰هزار درخواست صدور کارت ملی هوشمند در سطح کشور اظهار کرد: تاکنون یک‌میلیون و ۳۰۰هزار کارت ملی هوشمند در سطح کشور صادر شده و قطعا روند صدور کارت در سال آینده رشد چشمگیری خواهد داشت.

به گفته معاون سازمان ثبت احوال، در صورت تأمین اعتبار طبق آیین‌نامه طرح، ظرف ۴ سال آینده برای تمام ایرانی‌های واجد شرایط کارت ملی هوشمند صادر می‌شود.

پارسایی در خصوص زمان کاربردی کردن این کارت‌ها نیز اظهار کرد: کاربردی شدن این کارت‌ها شروع شده و در دهه‌فجر امسال کارت‌های ملی هوشمند برای کارمندان سازمان ثبت احوال کاربردی شد و تدریجا کاربردی‌شدن سایر دستگاه‌ها نیز انجام می‌شود.

در گزارش جدید سازمان ملل پیش‌بینی شد

هند پرجمعیت‌ترین کشور جهان تا ۲۰۵۰

شهروند| سازمان ملل در گزارش جدیدی پیش‌بینی کرده است که هند تا سال ۲۰۵۰ میلادی به پرجمعیت‌ترین کشور جهان تبدیل می‌شود. در این گزارش همچنین پیش‌بینی شده که جمعیت جهان از ۷,۲ میلیارد نفر فعلی به ۹,۶ میلیارد نفر تا سال ۲۰۵۰ افزایش می‌یابد.

به گزارش ایسنا، سازمان ملل در گزارش «دورنماهای جمعیت جهان» اعلام کرد که هند تا سال ۲۰۵۰ به احتمال زیاد پرجمعیت‌ترین کشور دنیا خواهد شد و از چین سبقت می‌گیرد.

در این گزارش منتشر شده که بیشترین میزان افزایش جمعیت بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۵۰ میلادی در کشورهایی که نرخ بالای موالید را دارند، عمدتا در قاره آفریقا و همچنین کشورهایی که هم‌اکنون جمعیت بالایی دارند نظیر هند، اندونزی، پاکستان، فیلیپین و ایالات متحده مشاهده می‌شود.

به نقل از خلیج تایمز، جمعیت هند تا سال ۲۰۵۰ به ۱,۶ میلیارد نفر می‌رسد و چین را با جمعیت ۱,۳ میلیارد نفری در همان سال پشت‌سر می‌گذارد.